

מועלת להתיר כל הקרפף מפני שהוקפה לשם דירה:
[מהדות"ל]

דף כה ע"ב

אלא לאו משום דאמרינן אויר מחיצות מיייתרין וזה אין אוויר מחיצות מיייתרו פירש והאי דנקט גיפופי להתיר את החצר שאלו נפרצה החצר במלואה הקרפף אסור מפני שהוא כרמלית שהכותל שנפרץ ייתרו ואע"פ שנשארו לו גיפופין לא הועילו לו כלום שאין האיסור בא לו במחוץ מאויר החצר אלא הכותל שנפרץ ואויר מקום הכותל אסרו והחצר נמי היתה אסורה מפני שנפרצה לכרמלית להכי בעינן גיפופין בחצר למישרה אבל המורה פירש דאי נקט איפכא לא מיתסרא חצר כר"ש ואינו נ"ל עיין במהדורא תליתאה:
[מהדות"נ]

אמר ר' זירא מודינא בקרפף שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת וקרפף אסור הואיל ואויר חצר מיייתרו פי' אע"ג דבקירה בו בית סאה פליגנא דאין אויר קירוי מיייתרו הכא מודינא דכיון דאין כאן קירוי אויר החצר מיייתרו ודוקא קרפף שנפרץ במלואו אז אויר החצר מיייתרו אבל אם לא נפרץ במלואו שנשארו לו גיפופין מיכן ומיכן היא לה להיא פרצה כפתח וכסתום דמי ואינו מיייתרו ונפרצה חצר כנגדו פי' שלא נפרצה במלואו אלא כנגד רוחב הקרפף ונשארו לה גיפופין מיכן ומיכן שאלו נפרצה גם היא במלואה היו שניהן אסורים שכיון שהקרפף נאסר ונעשה כרמלית גם החצר היתה אסורה שהיא פרוצה לכרמלית אלא ה"ק הגיפופין הן לה פסין ומתירין אותה מתקיף לה רב יוסף וכי אויר המותר לו אוסרו א"ל אביי כמאן כר"ש לר"ש נמי איכא מקום אויר מחיצות פי' רב יוסף הי' תמי' וכי אויר החצר שהי' מותר לו וגם היא עכשיו מותר לעצמו אוסרו מפני שנפרץ לו א"ל אביי כמאן אתה אומר שלא יאסרנו כר"ש כדפרישית במהדורא תנינא לר"ש נמי איכא מקום מחיצות שניותוסף עכשיו על הקרפף ונתרבה יותר מבית סאתים והוא שאוסרו בלא אויר החצר אמר רב חסדא קרפף שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת וקרפף אסור חצר מ"ט מותרת דאיכא גיפופי זימנין דמשכחת לה איפכא פי' מתמה מ"ט אמרת דחצר מותרת וקרפף אסור אי משום דאיכא גיפופי לחצר ולקרפף הוי מלואו זמנין דמשכחת לה איפכא שיהא הקרפף יותר רחב מן החצר שיהו לקרפף גיפופין והחצר יהא במלואה ונימא קרפף מותר וחצר אסורה ואהדר זה אויר מחיצות מיייתרו וזה אין אויר מחיצות מיייתרו פי' בוודאי למישרי קרפף אהני הני גיפופי אבל למיסר חצר אע"ג דהוי במלואה לא מיתסרא דדוקא קרפף

חצרות ופתח ביניהן כן ברחבה גופה דלית בה דיריין שיאסרו על בני מבוי הילכך רשות בני מבוי הוא ובני שביל לא אסרי עלה דהויא כחצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה ושביל לא מתקני' ליה גזירה שמא יאמרו לחי מועיל לשביל דעלמא ואינם נ"ל דבריו כלל דמי דוחק אותנו לומר שיש דיריין בשביל עד שנעשה אותו כחצר קטנה שנפרצה לגדולה וגם השביל מותר לטלטל בו כיון שניתקנה הרחבה ואינה כרמלית וליכא למיגזר השתא לשביל כרמים דעלמא דהא לא חזי בי' לחי ושריותא מחמת רחבה היא דמטיא ליה משא"כ בשאר שבילים דעלמא הילכך כולהו שרי: [מהדות"ל]

שם טחו בטיט ויכול הטיח לעמוד בפ"ע מועיל כו' פי' המורה והאי לאו רבה בו שימי קאמר לה אלא באנפי נפשה היא יכול לעמוד הטיח בפ"ע שעשוי בעובי שאפילו ניטל כותל הראשון יכול זה לעמוד הוי מיעוט ולא הוי מיעוט גרסי' הכא וקשיא לי טובא בההוא פירושא דכיון דעובי הכותל הטיח כל כך עד שמיעטו מבית סאתים אע"פ שאין הטיח יכול לעמוד בפני עצמו אמאי לא הוי מיעוט והרי נתמעט האויר שאין בו יותר מבית סאתים ולמה יאסר ואע"פ שאין הטיח יכול לעמוד בפ"ע אין לומר בו כמאן דליתי' דמי שאע"פ שאינו עומד בפני עצמו הרי הוא עומד עם הכותל ועוד שהוא משבש הספרים שכתוב בהם מועיל וגורס הוי מיעוט והנכון בעיני לומר דלאו מילתא באנפי נפשה היא אלא רבה בר שימי קאמר לה וה"פ רבה בר שימי הוה מתני לפלוגתא דרבה ורבא לקולא ולא כדלעיל דאמרן בפחות משלשה תרווייהו מודו דאינו מועיל אלא אע"פ שסמך הטיח שעשה לשם דירה לכותל אם היא יכול לעמוד בפני עצמו תרווייהו מודו דמועיל ומתיר אע"פ שהיא יותר מבית סאתים וכי פליגי שאינו יכול לעמוד בפני עצמו דרבה אמר אע"פ מועיל דכיון דלא מצי קאי בפני עצמו ולא כלום היא להתיר ההיקף שהוא יותר מבית סאתים:
[מהדות"ל]

דף כה ע"א

אם עשה מחיצה על התל מועיל מ"ט שבאויר מחיצות העליונות הוא דר פי' אם הי' התל בראש הקרפף אע"פ שהמחיצה העשוי' על שפת התל אינה מועלת מפני שהמחיצה היא מגינה על אותם שעומדין למטה בפנים מן התל ולפיכך אינה מועלת שכבר התל היא להם מחיצה על ארבע גובהו של תל מועלת להתיר כל הקרפף שזאת המחיצה מועלת ומגינה לאותן העומדין על התל ומחיצה זה מגינה עליהן וכיון דחשיבה מחיצה לאותן העומדין על התל הוא